

maa medføre, at Dpfylbelsen heraf, der er udtalt af flere ærede Medlemmer her i Thinget, neppe vil kunne føre til det Maal, som der tilsigtes. Den ene af disse Vanskeligheder er, at naar den Minister, der staaer i Spidsen for et særligt Ministerium som Marineministeriet, ikke er bekendt med Svæsenet, vil han naturligviis ikke personlig kunne lede dette Virksomhed og maa altsaa igennem en Directeur eller Departementschef, eller hvad man nu vil kalde ham, for en stor Deel besidde den Ojering, der er ham anvist. Ansvarer for Marinens Styrelse gaaer derved tabt. Det juridiske Ansvar vil ganske sikkert blive hos Ministeren, men det moraliske Ansvar maatte dog vel ikke kunne paalægges ham, og under Ministeren staaer da en Mand, der vil være den egentligt Styrende, og som er uansvarlig. Dette er den ene Betragtning. En anden Betragtning findes deri, at der i Kongens Raad, hvis en saadan Organisation skulde gennemføres, vilde savnes de nautiske Kundskaber, ved hvilke Oplysning tilveiebringes om de Foretagender tilføes, som i Krigstid maatte være nødvendige, og denne Mangel turde vel kunne vise sig at være af den Betydning, at man ved en Krigs Udbrud fandt det hensigtsmæssigt og rigtig, dog alligevel at komme tilbage til at have en Minister for hvert af de militære Ministerier, for at Regjeringen kunde have til Raadighed de Kræfter, som vare nødvendige til de militære Foretagenders Udførelse. Skulde en saadan Forandring under disse Omstændigheder finde Sted, vilde en Marineminister virke under de alleruheldeste Forhold. I det første Dieblif, man overtager Styrelsen af et Ministerium, er man nemlig ikke istand til at virke med al den Kraft som senere. Den første Tid vil man være lammet derved, at man mindre kender til Forholdene, mindre er inde i Foretningernes Gang, og det er først efter nogen Tids Forløb, man er istand til at gribe ind med den Sagkundskab, der er fornøden, og, da jeg forudsætter, at denne Forandring netop er skeet ved en Krigs Udbrud, vil en Styrelse, der er saaledes stillet, ikke opfylde de Betingelser, der ere nødvendige til Krigens Førelse, altsaa være til Skade for Fædrelandets Forsvar. Det ærede Medlem, der idag først havde Ordet,

fremdrog Spørgsmaalet om den Deconomi, man meente at opnaae ved en Forening af de to Ministerier. Jeg maa fuldstændigt være af den Mening, han herom udtalte, nemlig at den Deconomi man derved maatte være istand til at tilveiebringe, ingenlunde vil svare til de Forentninger, man idetmindste jævnlig gjør sig. Jeg vil ikke her tale om en enkelt Ministergæge, Noget, der er aldeles forsvindende ved Betragtninger af den Bestaaffenhed. Det vil jo være nødvendigt at udnævne en Directeur eller Departementschef til at forestaae den personelle Ledelse af Marinen, og herved vil altsaa det Tillæg, en Marineminister hidtil har nydt til sin Gage som Spofficeer, være absorberet. Jeg har allerede ved Lovens Fremlæggelse gjort opmærksom paa, at Hovedudgifterne ved Marinen er Bygningen af Skibe og Anstafelsen af Materiel. I det Dieblif, man forudsætter, at dette skal være i samme Omfang som tidligere, vil Tilskuddet til Materiellet omtrent blive det samme som hidtil, og der vil ikke i væsentlig Grad komme Besparelser frem der; denne Post udgjør over 1 Million. Dernæst vilde ogsaa Udgifter til Døelser og Udrustninger blive de samme, dersom man ikke indskrænker dem, hvortil der ikke er Anledning, hvad ogsaa den ærede første Tale udtalte. Denne Sum beløber sig til omt. 220,000 Rd. Disse to Poster udgjøre altsaa tilsammen omt. 1,220,000 Rd. Endvidere er der Officeersgagerne, det Personelles Lønning omt. 120,000 Rd., der bringer Udgifterne op til 1,350,000 Rd. Det er altsaa kun paa Forskjellen mellem denne Sum og den samlede Budgetsum, som jeg vil anslaae til 1,600,000 Rd., at Besparelser vil kunne skee. Naar man har en Sum at virke paa til Beløb af 1½ Million, kan man sige, at en til 2 pCt. mindre tilveiebringer en klæffelig Besparelse, der kan have Betydning, men naar der er Tale om det samme Procentantal af kun 200,000 Rd., har det kun saare ringe Betydning, naar man seer hen til Statshuusholdningen i det Hele. Man siger: Ja, men denne Forening vilde tilveiebringe en Samvirken mellem Hær og Flaade, som vilde være til Gavn for Fædrelandets Forsvar, og den have vi hidtil savnet; det er ad denne Vej, vi skulle bringe den tilveie. Men, mine Herrer! Denne Samvirken har været